

מחזמר
ישוד אל
מקודי

סוליקא

מאת: מאור סבג ותאיר סיבוני | דרמטורגיה ודיאלוגים: שחר פנקס | בימוי: רפי ניב

סדרה
חג המחזמר
פסטיבל בת-ים למחזות זמר
מקוריים בבכורה עולמית!

SOLIKA

Play inspired by the true story of Solika Hajuel
by Maor Sabag and Tair Sibony
Dialogues and Dramaturgy Shahar Pinkas
Director Rafi Niv

מאת מאור סבג ותאיר סיבוני
דרמטורגיה ודיאלוגים שחר פנקס | בימוי רפי ניב
לחנים וניהול מוסיקלי מאור סבג | תמלילי שירים תאיר סיבוני
תזמור מתן יונה | כוראוגרפיה טולה דמארי
תפאורה רות מילר | תלבושות יהודית אהרון | תאורה אמיר קסטרו
עיצוב סאונד ניר רוה בידרמן

שחקנים
סוליקא - רעות אלוש | חורה - נסרין קדרי | אמיר/עלי - עלא' דקא/גיל כהן
שמחה - עדי זורע | הרב מימון - אורי זגורי | הרב רפאל - יגאל מזרחי
חביב - יקיר וקנין | ראשל - אליה לסרי/ספיר מנור | אימאן - אסתי אסרף
שריף - תום חודרוב | מחמוד - אלעד סננס | פריד - לירן מזרחי
מרים - ענבל מילוא | מרסל - כרמל קנדל/יהב מרום | מחליף - אריק רינט
הצגה ראשונה: 30/12/2017 | משך ההצגה: שעה וארבעים דקות (ללא הפסקה)

שירים מאת **תאיר סיבוני**
לחנים מאת **מאור סבג**
למעט הרשום בהערות

- מן המיצר פיוט מתוך ספר תהילים הרב רפאל והלהקה
- סוליקא הלהקה
- איכה אהבתי סוליקא
- שיר השוק הלהקה
- שיר המיסים חביב, מחמוד והנסיך אמיר
- שיר השוק (רפריז) הלהקה
- מימונה, תרגום למרוקאית: דוד אוהיון חורה והלהקה
- שיר הכובסות תרגום בית למרוקאית: דוד אוהיון
- חורה, שמחה, סוליקא, ראשל, אימאן, מרסל, מרים
- דואט חיזור: סוליקא והנסיך אמיר
- שיר הסוד סוליקא, אימאן, ראשל
- היפה בשושנים חביב וחילי המשמר
- אחים אנחנו חורה והלהקה
- סערה בי נפשי סוליקא ושמחה
- מורתד חביב וחילי המשמר
- בדם ליבי חורה ושמחה
- שיר הקהילה היהודית הרב רפאל והלהקה
- המכתב חביב והנסיך אמיר
- יהודיה אני וכך אמות סוליקא
- ההוצאה להורג (רפריז מן המיצר)
- פיוט "מן המיצר" מתוך ספר תהילים, קדיש נוסח יהדות ספרד הרב רפאל, חורה, והלהקה
- שיר האבל (רפריז, איכה אהבתי): שמחה, הדוד מימון והנסיך אמיר
- שיר סיום (רפריז, סוליקא) הלהקה

סוליקא - סיפור על חופש הבחירה רפי ניב

לפני כשנה הזמנתי ע"י אורי פסטר לצפות בפרזנטציה של המחזמר סוליקא כפי שהוצגה בחג המחזמר בבת ים.

הסיפור של הנערה היהודיה מטנג'יר שבחרה למות ולא להתאסלם, על פניו היה זר לי. ידעתי שהחומרים מהם מורכב הסיפור - אהבה אסורה, הקרבה, מוות הנם חומרים גדולים מהחיים כמו שהדרמה אהבת ויותר מזה - כמו שאהב מחזמר, ובכל זאת - לא ידעתי מה תהיה נקודת החיבור שלי אליו. בשלב מסוים של הערב עלתה לבמה הזמרת נסרין קדרי ובכישרון שירה אדיר ולא פחות מזה בכישרון משחק והתכוונות גדולה הגישה את השיר "אחים אנחנו" שכתבו יוצרי המחזמר תאיר סיבוני (מילים) ומאור סבג (לחן).

"הרי אחים אנחנו
מה בין דם לדם..."

מימיני ומשמאלי התחילו אנשים להזיל דמעה וגם עיני שלי לא נשארו יבשות.

באותו רגע הבנתי על מה המחזה מבחינתי. איזה סיפור אני רוצה לספר.

הבנתי שאת בחירתה של סוליקא למות על קידוש השם כמו גם הדרישה שדורשים ממנה - הדרישה להתאסלם, אפשר להבין רק על רקע המקום והתקופה. על רקע החינוך והאמונה של תושבי טנג'יר - יהודים ומוסלמים.

והסיפור שאני רוצה לספר הוא סיפור על אהבת אדם באשר הוא אדם. על חופש הבחירה. על מחירה של כפייה דתית. מחיר ששילמו וימשיכו לשלם צעירים בני כל הדתות כל זמן שתקיים אפליה או כפייה בשל זהותו של אדם. על כל רקע שהוא - דתי או אחר.

בהסתכלות כזאת, לא מפתיעה העובדה שאל קברה של סוליקא עולות בהתמדה מלבד יהודים מכל העולם גם נשים מוסלמיות הרואות בסוליקא סמל לאשה צעירה שעומדת על דעתה ועל בחירותיה.

על מנת לספר את הסיפור הצטרפה לצוות היוצרים כדרמטורגית המחזאית שחר פינקס שכתבה מחדש את המחזה.

וכולנו - הכותבים מאור סבג ותאיר סיבוני, התפאורנית רות מילר, מעצבת התלבושות יהודית אהרון הכוראוגרפית טולה דמרי, עוזרת הבמאי נופר ברקול, מעצב התאורה אמיר קסטרו וצוות השחקנים המסור, יצאנו למסע מרתק בעקבותיה של הנערה היהודיה מטנג'יר.

אחים אנחנו מילים תאיר סיבוני לחן מאור סבג

הרי אחים אנחנו, ומה בין דם לדם?
קול השפיות נדם, כולנו בני אדם
הרי אחים אנחנו, כיצחק וישמעאל
כל אדם בוחר בלב למי להתפלל

רגע בו כהו עינינו
אנו לא רואים מאום
רוח מנבאת על שכר
באה מכל עבר
ובליבה איום

אהבה היא בחינם צריך לדעת לקבל
מי שאת ליבו סוגר, סופו להתאבל
לכולם אותם שמיים, אלוהים על המאזניים
לו נחדל לסגור ידיים, יפתח הלב

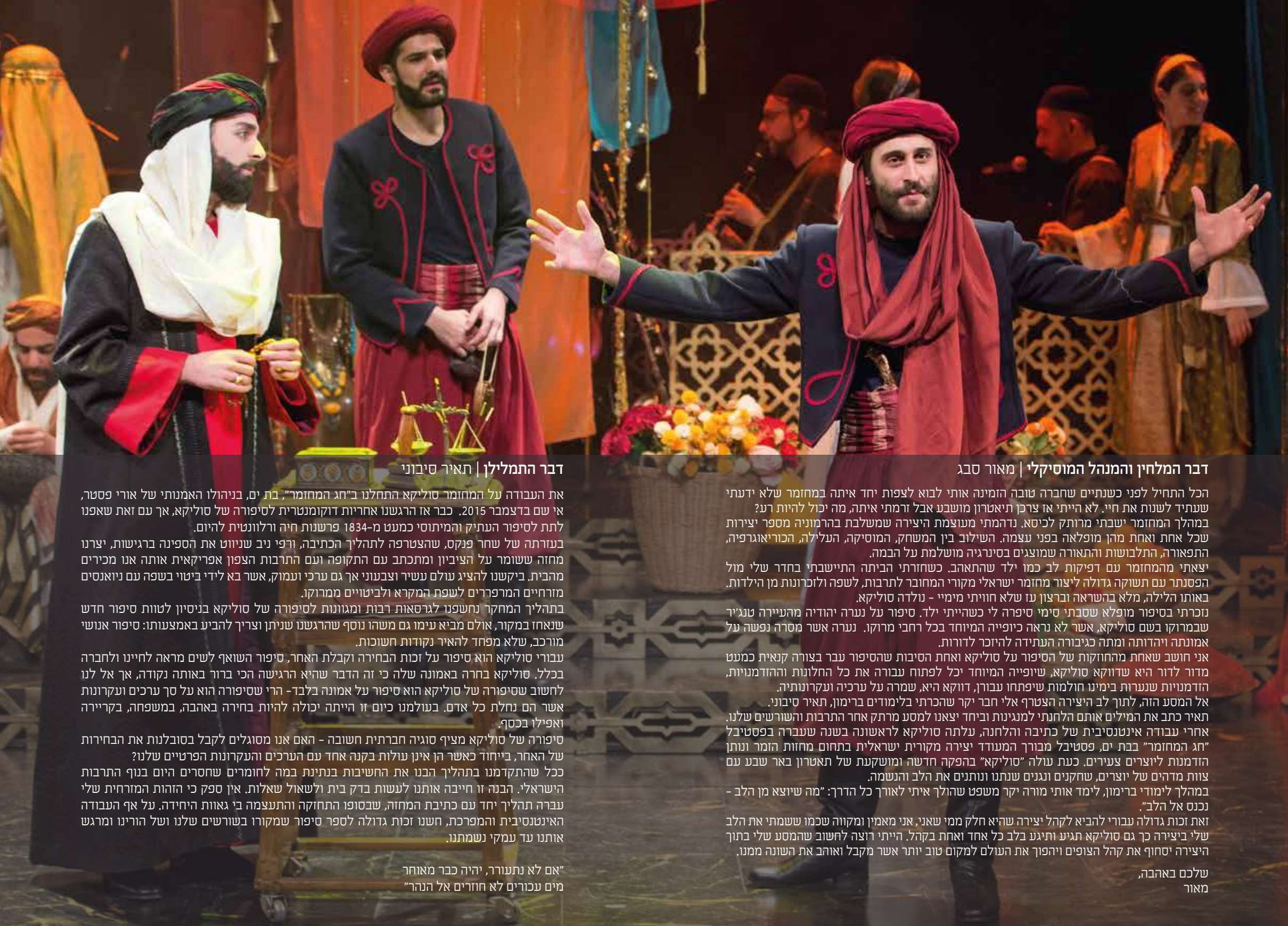
הרי אחים אנחנו, מה בין דם לדם?
קול השפיות נדם, כולנו בני אדם
אחים אנחנו, כיצחק וישמעאל
כל אדם בוחר בלב למי להתפלל

צועדים בביטחון, בשביל לאבדון
תראו כיצד זנחנו משמעות והיגיון
לא ארצה להיות נביא זעם ובשורה
אך מי בכלל החליט שאהבה אסורה?

אסון גדול בפתח, זה כתוב בכוכבים
הכל מן אללה
הלוואי ובחיי יבוא עלינו נס
אינשאללה
הרי אחים אנחנו
מה בין דם לדם? קול השפיות נדם,
כולנו בני אדם
הרי אחים אנחנו
כיצחק וישמעאל
כל אדם בוחר בלב למי להתפלל
הרי אחים אנחנו
ועינינו עצומות
לא באנו לעולם להיות סיבה למלחמות

אהבה היא הזדמנות לגשר על המרחק
דתות ואלוהים הם לא חלק במשחק
ואם לא נתעורר, יהיה כבר מאוחר
מים עכורים לא חוזרים אל הנהר

דבר התמלילן | תאיר סיבוני

את העבודה על המחזמר סוליקא התחלנו ב"חג המחזמר", בת ים, בניהולו האמנותי של אורי פסטר, אי שם בדצמבר 2015. כבר אז הרגשנו אחריות דוקומנטרית לסיפורה של סוליקא, אך עם זאת שאפנו לתת לסיפור העתיק והמיתוסי כמעט מ-1834 פרשנות חיה ורלוונטית להיום.

בעזרתה של שחר פנקס, שהצטרפה לתהליך הכתיבה, ורפי ניב שניווט את הספינה ברגישות, יצרנו מחזה ששומר על הציביון ומתכתב עם התקופה ועם התרבות הצפון אפריקאית אותה אנו מכירים מהבית. ביקשנו להציג עולם עשיר וצבעוני אך גם ערכי ועמוק, אשר בא לידי ביטוי בשפה עם ניואנסים מזרחיים המרפררים לשפת המקרא ולביטויים ממרוקו.

בתהליך המחקר נחשפנו לגרסאות רבות ומגוונות לסיפורה של סוליקא בניסיון לטוות סיפור חדש שנאחז במקור, אולם מביא עימו גם משהו נוסף שהרגשנו שניתן וצריך להביע באמצעותו: סיפור אנושי מורכב, שלא מפחד להאיר נקודות חשוכות.

עבורי סוליקא הוא סיפור על זכות הבחירה וקבלת האחר, סיפור השואף לשים מראה לחיינו ולחברה בכלל. סוליקא בחרה באמונה שלה כי זה הדבר שהיא הרגישה הכי ברור באותה נקודה, אך אל לנו לחשוב שסיפורה של סוליקא הוא סיפור על אמונה בלבד - הרי שסיפורה הוא על סך ערכים ועקרונות אשר הם נחלת כל אדם. בעולמנו כיום זו הייתה יכולה להיות בחירה באהבה, במשפחה, בקריירה ואפילו בכסף.

סיפורה של סוליקא מציף סוגיה חברתית חשובה - האם אנו מסוגלים לקבל בסובלנות את הבחירות של האחר, בייחוד כאשר הן אינן עולות בקנה אחד עם הערכים והעקרונות הפרטיים שלנו? ככל שהתקדמנו בתהליך הבנו את החשיבות בנתינת במה לחומרים שחסרים היום בנוף התרבות הישראלי. הבנה זו חייבה אותנו לעשות בדיק בית ולשאול שאלות. אין ספק כי הזהות המזרחית שלי עברה תהליך יחד עם כתיבת המחזה, שבסופו התחזקה והתעצמה בי גאוות היחידה. על אף העבודה האינטנסיבית והמפרכת, חשנו זכות גדולה לספר סיפור שמקורו בשורשים שלנו ושל הורינו ומרגש אותנו עד עמקי נשמתנו.

"אם לא נתעורר, יהיה כבר מאוחר מים עכורים לא חוזרים אל הנהר"

דבר המלחין והמנהל המוסיקלי | מאור סבג

הכל התחיל לפני כשנתיים שחברה טובה הזמינה אותי לבוא לצפות יחד איתה במחזמר שלא ידעתי שעתיד לשנות את חיי. לא הייתי אז צרכן תיאטרון מושבע אבל זרמתי איתה, מה יכול להיות רע? במהלך המחזמר ישבתי מרותק לכיסא. נדהמתי מעוצמת היצירה שמשלבת בהרמוניה מספר יצירות שכל אחת ואחת מהן מופלאה בפני עצמה. השילוב בין המשחק, המוסיקה, העלילה, הכוריאוגרפיה, התפאורה, התלבושות והתאורה שמוצגים בסינרגיה מושלמת על הבמה.

יצאתי מהמחזמר עם דפיקות לב כמו ילד שהתאהב. כשחזרתי הביתה התיישבתי בחדר שלי מול הפסנתר עם תשוקה גדולה ליצור מחזמר ישראלי מקורי המחובר לתרבות, לשפה ולזכרונות מן הילדות. באותו הלילה, מלא בהשראה וברצון עז שלא חוויתי מימיי - נולדה סוליקא.

נזכרתי בסיפור מופלא שסבתי סימי סיפורה לי כשהייתי ילד. סיפור על נערה יהודיה מהעירייה נגנייר שבמרוקו בשם סוליקא, אשר לא נראה כיופייה המיוחד בכל רחבי מרוקו. נערה אשר מסרה נפשה על אמונתה ויהדותה ומתה כגיבורה העתידה להיזכר לדורות.

אני חושב שאחת מהחזקות של הסיפור על סוליקא ואחת הסיבות שהסיפור עבר בצורה קנאית כמעט מדור לדור היא שדווקא סוליקא, שיופייה המיוחד יכל לפתוח עבודה את כל החלונות והחזדמנויות, הזדמנויות שנערו בימינו חולמות שיפתחו עבורו, דווקא היא, שמרה על ערכיה ועקרונותיה.

אל המסע הזה, לתוך לב היצירה הצטרף אלי חבר יקר שהכרתי בלימודים ברימון, תאיר סיבוני. תאיר כתב את המילים אותם הלחנתי למנגינות וביחד יצאנו למסע מרתק אחר התרבות והשורשים שלנו. אחרי עבודה אינטנסיבית של כתיבה והלחנה, עלתה סוליקא לראשונה בשנה שעברה בפסטיבל "חג המחזמר" בבת ים, פסטיבל מבורך המעודד יצירה מקורית ישראלית בתחום מחזות הזמר ונותן הזדמנות ליוצרים צעירים. כעת עולה "סוליקא" בהפקה חדשה ומושקעת של תאטרון באר שבע עם צוות מדהים של יוצרים, שחקנים ונגנים שנתנו ונותנים את הלב והנשמה.

במהלך לימודי ברימון, לימד אותי מורה יקר משפט שהולך איתי לאורך כל הדרך: "מה שיוצא מן הלב - נכנס אל הלב".

זאת זכות גדולה עבורי להביא לקהל יצירה שהיא חלק ממי שאני, אני מאמין ומקווה שכמו ששמתי את הלב שלי ביצירה כך גם סוליקא תגיע ותיגע בלב כל אחד ואחת בקהל. הייתי רוצה לחשוב שהמסע שלי בתוך היצירה יסחוף את קהל הצופים ויהפוך את העולם למקום טוב יותר אשר מקבל ואוהב את השונה ממנו.

שלכם באהבה,
מאור

דבר הדרמטורגית וכותבת הדיאלוגים | שחר פנקס

באחת הפגישות שלי עם רפי ניב הוא סיפר לי על המחזמר סוליקא שעלה במסגרת "חג המחזמר" אותו כתבו שני היוצרים הצעירים מאור סבג ותאיר סיבוני וביקש שאצטרף להפקה. "אל תחליטי דבר" אמר לי "קודם תקראי את הטקסט, ותאזיני למוסיקה" וכך עשיתי. לפעמים החלטות הן פועל יוצא של מחשבה מושכלת ולפעמים הרגש הוא שקובע. ואני, לאחר שהאזנתי לשירים, ועדין בלי שירדתי לעומק הסיפור ולמהלכים הדרמטיים, מצאתי את עצמי מרוגשת עד דמעות- וידעתי מיד שאצטרף להפקה.

הדבר הראשון שעשיתי, יחד עם רפי, היה לחקור וללמוד כמה שיותר על דמותה של סוליקא חגואל-לסיפור שפורסם לראשונה ב-1837 גרסאות שונות - בחלק מהמקרים מתואר שסוליקא התאסלמה מבחירה ובחלקן מוצין כי הייתה זו האשמת כזב וכי סוליקא מימיה לא הסכימה להתאסלם- העונש המוטל על האדם שבחר לעזוב את דת האסלאם הוא עונש מוות. כשניתנה לסוליקא האפשרות לחיות כמוסלמית או למות, היא בחרה להישאר יהודייה ובכך למעשה גזרה על עצמה את מותה. סוליקא הייתה בת 17 במותה- והפכה מהר מאוד לקדושה שמתה על קידוש השם. רבים עד היום נמשכים לדמותה ולסיפורה ועולים אליה לקבר.

העובדה ששני יוצרים צעירים בשנות העשרים לחייהם נמשכו דווקא לדמותה של סוליקא חגואל-וניסו לספר מחדש את סיפורה, קסמה לי עד מאוד. ביצירתם, לא ניסו היוצרים לספר את הסיפור מנוקדת מבט ביוגרפית אלא אישית; להביא את סוליקא שלהם אל הבמה, את מאבקה לאהבה, כמיהתה לחיים חופשיים, את אמונתה הדתית, את חוסר האונים שלה במפגש עם אנשי הדת סביבה ואף עם משפחתה הקרובה, ולבסוף את החלטתה. לאורך כל הדיאלוג לכל היוצרים, היה ברור כי נקודת המוצא הזו, מציבה במרכז לא רק את הקרע הדתי, אם כי גם את הקרע הבין דורי; מציבה במרכז את האפשרות לאהבה, ולדיאלוג עם השונה ממך, אל מול הבחירה בהתכנסות פנימה ובמלחמה.

העולם הישן אמנם מנצח בסוף המחזה. הפחדים, הקיצוניות והקיצונים - להם הכוח. סוליקא היהודייה ויורש העצר אמיר, המהווים בפוטנציאל אפשרות לדיאלוג, לחיים משותפים, ליצירת עולם חדש, נענשים לבסוף וסוליקא מוצאת להורג - אך אני מאמינה שתקוותם ואמונתם ליום חדש, בו יש מקום לדיאלוג ולא לחרב, יש מקום להקשבה ולא להתבצרות מתוך פחד, מציבה אלטרנטיבה אמיתית.

דבר הכוריאוגרפית | טולה דמארי

תהליך היצירה בסוליקא היה תהליך עמוק, אנושי ונוגע ללב. הוא הציף בכולנו תהיות על התקופה בה אנו חיים ועל ההזדמנות ליצור שינוי אמיתי ושושבי במה שמחבר אותנו כבני אדם. במחזות זמר המוסיקה היא החמצן של התנועה ולסוליקא נכתבה מוסיקה ייחודית שמשלבת בתוכה את עולם המחזמר וניגונים בניחווחות מרוקו. השילוב היפה הזה פתח הזדמנות ליצור שפה תנועתית שנוגעת באלמנטים תנועתיים מסורתיים ומודרניים יחד.

בלב המחזמר קיים שיר המהווה מבחינתי מראה חזקה ומקפל בתוכו מסר עוצמתי לכולנו. הוא מדבר על הפחד מהשונות, מעמת אותנו עם הנפרדות והאנוכיות בה אנו חיים, ובאותה נשימה מרטיט את הלב בתפילה לפקידת עיניים והבנה שככה אי אפשר להמשיך ושמיציאות אחרת אפשרית. מתחת לכל הקליפות, המלבושים וההגדרות שממסכות בינינו - מתחת לכל אלו כולנו בני אדם. סוליקא עשתה את בחירתה, והותירה אותנו עם תהייה על המפגש הפנימי בין אמונה, דת, הקשבה ללב ובחירה בין פחד לאהבה.

ההזדמנות שניתנה לנו, עוד בחיים אלה לראות זה את זה, לקבל את האחר ואף לחגוג את היופי של המגוון והצבעוניות שבשונות מרגשת אותי. באמונה ותפילה לימים של שלום ואחווה.

למעלה - רות מילר, מאור סבג, רפי ניב, תאיר סיבוני, מתן יונה
למטה - ניר רוה בידרמן, טולה דמארי, יהודית אהרון, אמיר קסטרו, נופר ברקול

מאור סבג | מחזאי, לחנים וניהול מוסיקלי

בוגר הישיבה לאמנויות בת"א במגמת מוסיקה, בוגר בהצטיינות בית הספר הגבוה למוסיקה "רימון" בהלחנה ועיבוד. זוכה פרס המעבד לשנת 2013 בתחרות ה"שירימון".
מוזיקה: פסנתרן, בוגר הקונסרבטוריון ברחובות. השתלם בפסנתר קלאסי אצל חנה שלגי. פעיל שנים רבות כמלחין ופסנתרן. משמש כפסנתרן אמנים ב-Helicon, NMC ו"ארומה מיוזיק". הופיע ושיתף פעולה עם מיטב אמני ישראל ביניהם: עידן רייכל, הראל סקעת, יובל דיון, עדן בן זקן, נסרין קדרי, ישי ריבו, גלית גיאת, לינה מחול, חיים משה, יוני רוזנר, כוכבי "The Voice" ו-"X-Factor" ישראל (ערוץ 2).
הלחין מוסיקה לפלטפורמות רבות: טלוויזיה, פרסומות, תיאטרון. הלחין טקסטים של מיטב המשוררים ביניהם: אורי צבי גרינברג, יאיר שטרן, ארז ביטון ויוסי גיספן. תיאטרון הספרייה: שימש כמנהל מוסיקלי במחזמר "נאני". זוכה פרס המלחין 2012-2013 על הלחנת שירי משוררים מטעם בית אצ"ג משרד התרבות.
זוכה פרס אקו"ם כמלחין על המוסיקה במחזמר "סוליקא", במסגרת "חג המחזמר" בת ים 2016.

שחר פנקס | דרמטורגיה ודיאלוגים

בוגרת תואר שני בבימוי, החוג לתיאטרון, הפקולטה לאומנויות, אוניברסיטת תל אביב. כתיבה ועיבוד - תיאטרון באר שבע: "בימינו לא יוצאים לדרך קרב". תיאטרון החאן: "בדמי ימיה". פסטיבל ישראל: "אבא שלי לא ציפור".
פסטיבל עכו: Wolk (wo)man 2006. תיאטרון החאן - "תהילה", "האדרת", "כנרת כנרת", "חלום ליל קיץ". תיאטרון הבימה - "אדם לא מת סתם", "המאהב", "אבא גוריו", "סיפור פשוט", "לבד בברלין", "ארץ חדשה" (בשיתוף עם שי פיטובסקי). תיאטרון בית ליסין: "הוא הלך בשדות".
דרמטורגית בתיאטרון הבימה. זוכת פרס רוזנבלום 2014, פרס התיאטרון הישראלי 2014, פרס מחזאית השנה על ההצגה "אדם לא מת סתם".

תאיר סיבוני | מחזאי, תמלילי שירים

גדל והתחנך בעיר דימונה, בוגר הקונסרבטוריון העירוני. סיים בהצטיינות את לימודיו בבית הספר הגבוה למוסיקה "רימון" במסלול הפקה מוסיקלית, במסגרתו לקח חלק בקורסי כתיבה שונים בהנחיית צרויה להב, אוהד חיטמן, יהודה עדר, אבנר קנר ועוד. מחבר הספר "אוזניים ערלות", ספר שיריו הראשון, בעריכת עמוס לויתן, הוצאת גוונים 2012.
כותב ומלחין לאמנים שונים. מנחה סדנאות כתיבה בשיתוף תכנית "נעמיתים".
זוכה פרס אקו"ם על תמליל השירים במחזמר "סוליקא" במסגרת "חג המחזמר" בת ים 2016.

רפי ניב | במאי

ליד דימונה 1965. בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי" לשנת 1990. מנהלו האומנותי של תיאטרון באר- שבע משנת 2010. מנהל פדגוגי-אומנותי של "גודמן- ביה"ס למשחק בנגב" משנת 2006. עבודות בימוי (רשימה חלקית): תיאטרון באר שבע- "עלי כינור", "קומפני", "רק אתמול נולדה", "פרק ב'", "הרולד ומוד", "אם נדע לאהוב". תיאטרון גשר- "הלילה השנייט עשר", תיאטרון חיפה- "הבחורים בדלת ממול". תיאטרון הספרייה רמת גן- "טומי תם", "הבלון האדום", "האריה המכשפה וארון הבגדים", "תחת שמי פאריס". הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין- "מתגלגלים", "קומפני", "רשומון", "שש נפשות מחפשות מחבר", "מומו". גודמן- ביה"ס למשחק בנגב- "תרנגול כפרות", "אנה פרנק", "משחקי הפיג'מה", "אחים בדם". תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער- "נשיקה בכיס", "השיר שבלב", "הקסם של אורנה". תיאטרון הקיבוץ- "תרנגול כפרות", "שמונה בעקבות אחד". תיאטרון ארצי לנוער- "נולדתי לחלום", "ססגוניה". תיאטרון המדיטק חולון- "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "הכתה המעופפת", "מומו", "היידו בת ההרים". תיאטרון לילדים ונוער באר- שבע- "מלכת השלג".

אוייל בלוייל עלא מא זראלי / עלא בתולה גאזית פי זמאני / נבכי ונגררד פי מתאלי / מתלהא מא כאן פי זמאני

“אוי לי ואבוי על מה שקרה לי / על בתולה שהייתה בימיי / אבכה ואקונן במשלוי / כמותה לא הייתה בימיי” (קצת סוליאכא תנצב”ה, שנת רשפ”ה לפ”ק, משה בן סעדון, 1835. מתוך “סוליקה הצדקת הרוגת המלכות”, מאת ז’ולייט חסין, ירושלים: הוצאת מוסד ביאליק, 2012. עמ’ 78)

הפיוטים והקצות על סול על פי משנת המגדר מאת ז’ולייט חסין

למעט הפיוט של ברדוגו, שבו מתואר האויב כ”זד יהיר” ש”אזה חשק חכה / לכבש את המלכה”, רוב הפיוטים שחברו סמוך למותה של סול מציינים שעלילת השקר נרקמה בעיקר ממניעים דתיים ואידאולוגיים ולא ממניעים מיניים ורגשיים. כאשר לא עלה בידו לכבוש אותה, החליט האויב לטפול עליה עלילת שקר. ברוב הפיוטים והקצות (קצא=סיפור הנכתב בגוף בראשון, שורשיו מן הסיפורים הדתיים בארצות האסלאם*) לא מצוינים שם משפחתה, עיר הולדתה, גילה, שמות הוריה, אופיו של מקום מגוריה ודרך חינוכה.

חוסר עיגונה של הדמות בזמן ובמקום תמוה עד מאוד, משום שמדובר במקרה שהתרחש בקרבת מקום (לפחות עבור מונסוניגו ואלבאז, משוררי פיוטים על סוליאכא*). הפייטנים בחרו לכוון את הכתיבה הפיוטית על פי שיח שכולו דידיקטיות וסמכותיות המתרכז במעשה גבורה המאדיר את היהדות, בלי להתייחס לסיפור החיים של סול. סול הפכה מדמות היסטורית לדמות אלגורית של קדושה נטולת זהות ואפיונים אישיים.

הפיוטים והקצות משתמשים במכלול של אטריבוטים, של דימויים ועל מטפורות השמורים בדרך כלל לצדיקים ולחכמים שרובם מזוהים עם המין הגברי. לא מדובר בהיערכות היסטורית ופואטית מצד המחברים כדי שהווייתיה של עלמה יהודייה שמתה על קידוש השם, על הרקע ההיסטורי, הסוציו פוליטי והתרבותי שלה, תבוא לידי מימוש במסגרת של כתיבה אמנותית. אילו היה מדובר בנער או בעלם יהודי שבחר למות על קידוש השם בפאס בשנת 1834, היו מניחים הפייטנים שמסירותו נובעת מהכרה יהודית עמוקה שהתפתחה תוך לימוד בבית המדרש ובבית הכנסת. לא כך הדבר כאשר לעלמה בת התקופה שלא ידעה קרוא וכתוב, ושהכרתה היהודית נבעה מאמונה תמימה, אמונה שהייתה מושרשת בה עמוק, עד כדי נכונות למסור את נפשה מבלי להירתע אפילו כשנאמר לה שיערפו את ראשה אם לא תסכים לחיות כמוסלמית.

עמידתה האיתנה של נערה כזאת היא בעלת איכות שראוי היה לממש במרחב הפיוט באמצעות שימת דגש על פרטיה האישיים ובהתייחסות לכור מחצבתה - תיאור עולמה הרוחני והרגשי מתחילת הפרשה עד סופה. אבל הגישה לסול הייתה אינסטרומנטלית ולא מהותית, והפייטנים מצטרפים להוגי המערב שגישתם מתמצית בהבחנה המגדרית שלפיה תופסים את האישה כאמצעי, ושואלים: “לשם מה האישה?”, ואילו תפיסתם את הגבר היא מהותית, דהיינו “מהו הגבר?”. אילו היה מדובר באיש שמסר את נפשו על קידוש השם, קרוב לוודאי שדמותו הייתה מתוארת בפיוטים מזוויות רבות, מצד תכונותיו, מראהו, מוצאו, ייחוסו, מעמדו הכלכלי, החברתי והרוחני, שמו הפרטי, שם הוריו והתאריך המדויק שבו מסר את נפשו על קידוש השם. מעשהו ההרואי היה מתואר כפועל יוצא של חינוך, של השכלה, של ייחוס וכי. אז היה מתקבל סיפור חיים שגולת כותרתו היא קידוש השם, המהות והתמצית של דרך החיים הזאת. וכל זאת משום שסיפור חייהם של הגברים הוא יסוד המכונן את ההיסטוריה בכלל. Historyn היא HIS STORY, ועל כן הביקורת הפמיניסטית מחפשת את הHER STORY. לגבי סול מצאנו ש HER STORY מצוי במידה מצומצמת בקצות, סוגה הרחוקה מאותו שיח סמכותי דידיקטי המזוהה כל כולו עם הכתיבה הגברית.

זכות הקצות שידעו להחיות אפילו במעט את סיפור חייה ולעגן אותו בזמן ובמרחב, נותרה סול נטועה עמוק עד ימינו בזיכרונם של יהודי מרוקו. סיפור חייה - HER STORY - הצליח לכוון History במישור התרבותי, כיוון שהקצות, בשונה מהפיוטים, אינן משרתות רק את ערך הגבורה אלא תורמות להמחשתה של מהות הגבורה בקרב השומעים ולמימושה [...]

כל הפיוטים על סול מעודדים הפנמת רגשות נקם בסוררים - נקמה ומלחמה שיישאר בגדר חלומות באספמיא בהתחשב במצב היהודים תחת שלטון האסלאם. [...] גם התיאור של עריפת הראש בפיוט של מונסוניגו הופך כלי שרת בידי השיח הסמכותי, הדידיקטי והמלומד המזוהה עם ההווייה הגברית, שיח שבו הווייתה של סול כאישיות נשית פרטית וייחודית מוצנעת במידה יתרה.

הקצות נקטו בדרך מעט אחרת. הן מתאפיינות באחיזה במציאות החיים [...] ניסו לעגן את פרשת סול בהווי של מציאות יומיומית המיוחדת לקהילה היהודית בטנג'יר של 1834, מציאות שהייתה לקרקע פורייה לאסונה של סול. גם דרומון היי ניסה לתאר את הנסיבות שבהן התחוללה הפרשה, תוך שהוא מדגיש שכל הדברים שהביא הם בגדר שמועות בלבד. במכתבו נאמר שהאם הכתה את סול קשות בשעת מריבה, וכי הכעס על האם דחף את סול להצהיר אמונים לאסלאם. גם הקצות טוענות שזאת עלילה של השכנה המוסלמית, שסול ברחא אל ביתה כדי להשקיט את המריבה.

כיוון שכל מורשת סול התעצבה על פי שמועות וסברות, אפשר לומר שבקצות ידעו להפיק מהן את המיטב. אותן שמועות קרמו עור וגידים והתגלמו במרחב ובזמן מוגדרים ובתרבות חומרית הייחודית לנשות התקופה. עיגון האירועים במרחב ובזמן על פי כל מחבר ומחבר מחייב חשיבה פואטית כדי לקשור את החומרים בצורה משכנעת. הגיוון והמורכבות של היצירות נוגעים גם בסעיף חשוב כמו העימות בין הערבים ליהודים. [...] נזכיר שעל פי נוהלי האסלאם חייבים לשכנע אדם שנידון למוות בעוון כפירה בדת שיחזור בתשובה, ואפילו לשדל אותו במתנות. [...] הפיוטים אמנם מציינים שהיה שידול בכסף ובזהב, אבל רק כדי שסול תתאסלם, ואילו הקצות מתארות את השידול כתהליך שכנוע ארוך מתוך נאמנות לאסלאם כמו גם רחמנות על הנערה. המוסלמים השתדלו בכל מאודם לחסוך ממנה את גורלה המר. ואכן, להווייה שבאה לידי ביטוי בקצות יש אחיזה במציאות, והיא הרבה יותר מורכבת, מגוונת ונאמנה לאמת ההיסטורית מאשר הפיוטים. [...]

למעשה, בעולם מוסלמי שבו הקפידו מאוד על הפרדה בין גברים ונשים, אין כל סבירות להניח כעובדה היסטורית את הדבר הכתוב בפיוטים, שגברים מוסלמים באו בשליחות ה”עולמא” והקאדים לשכנע את סול. שליחות כזאת בוצעה בדרך כלל על ידי נשים במתחם הנשים. כאן הקצות מראות זיקה אותנטית למציאות ההיסטורית תרבותית.

הנערות הצעירות מופיעות לצד נשים מיוחסות ומכובדות, כאלה שהן מוסלמיות מלידה וכאלה שעברו מהיהדות לאסלאם, וגיוון זה בזהות הנשים מאפשר הבעה של מערך רגשי מורכב מאוד. כלל הנשים ובעיקר הצעירות מתייחסות לסול כאל אחות שאפשר לריב אתה תוך הבעת דאגה, חיבה ורחמנות. מבעד להווייה הנשית משתקפות מערכות חיים שונות, מערכות רגשיות מורכבות המשמשות רקע מהימן לסיפור חייה של סול. בקצות, HER STORY, הופך לחלק מהHISTORY בהתאם להנחות היסוד של המחקר הפמיניסטי.

הקצות מגוללות את האירועים כמו סרט או מחזה, ואילו הפיוטים מציינים רק את העובדה שהאשימו אותה בשבועת אמונים לאסלאם. בקצות מתואר סיפורה של סול כדרמה של אישה שאסונה נגרם בשל אישה אחרת, והנשים המשיכו ליטול חלק פעיל בדרמה עד הסוף המר. בפיוטים הגברים הם המחוללים העיקריים של הדרמה מתחילתה עד סופה. סול מופיעה בהם כאישה היחידה ובתפקיד הקרבן. הפיוטים מפארים את גבורתה, מעשה אחד מני רבים בשרשרת דורות של מרטירים יהודים, וכך במקום להתקיים בזיכרון כדמות חיה ומושרשת בראליה היא ניתקת מן המציאות כדי להתחבר עם הסימבולי ועם האלגורי.

* הערת העורכת

נסרין קדרי | חורה חברתה של שמחה ואימה של אימאן

ילידת חיפה 1986, זמרת ערבייה ישראלית בעלת יכולות ווקאליות מהיחודיים והמעניינים, בשנים האחרונות שרטה מחדש את גבולות המיינסטרים של המוסיקה המזרחית בישראל ובעולם, על ידי שילוב של מוסיקה ערבית אותנטית על שורשיה הערביים, לצד פופ ורוק ישראלי ובשילוב שירה בעברית. בשנת 2012 השתתפה בעונתה השנייה של תכנית המציאות "אייל גולן קורא לך", בה זכתה במקום הראשון. בשנת 2014, הוציאה את אלבום הבכורה הנושא את שמה "נסרין קדרי". פסטיבלים בחו"ל - "LA FOLLE JOURNEE" בצרפת, "זיגט" בהונגריה, "זומקס" בספרד, "קואצ'לה" בו הופיעה לצד סופר סטארס בינלאומיים כגון: לידי גאגא, קנדריק לאמאר ועוד, "the spirit of tengri" בקזחסטן ועוד. פסטיבלים בארץ - פסטיבל הפסנתר, פסטיבל ישראל, פסטיבל הצלילים, פסטיבל מדיטרנה, "אום כלתום לנצח" עם התזמורת האנדלוסית, מופע לצד גיל שוחט. בשנת 2017 בערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, הזמנה להופיע בטקס הרשמי בבריכת הסולטן בירושלים ולמחרת בערב יום העצמאות בבמה המרכזית בהר הרצל. כמו גם, הופיעה בבית הנשיא לרגל 50 שנה לאיחוד ירושלים לצד הופעה בשגרירות ישראל בירדן, בה נכחו גם אישי ציבור בינלאומיים. לאחרונה חזרה מסיבוב הופעות בו חיממה את להקת "Radiohead" בשמונה ארנות מרכזיות ברחבי ארה"ב, לצד דודו טסה ו"הכווייתים". ביולי 2017, חיממה את הלהקה במופע הגדול בפארק הירקון, ישראל. נסרין מופיעה בכל רחבי הארץ לאורך כל השנה.

רעות אלוש | סוליקא

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין - המסלול המלא 2013-2016. במה ותיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "אם נדע לאהוב" (מופע שירי זאק ברל), תיאטרון גושן: "אני ירושלמי", "דני דין וספינת המעפילים". חג מחזמר בת ים 2015, חג המחזמר בת ים 2016. הצגות הסטודיו ב"יורם לוינשטיין", הלהקה הייצוגית של כרמיאל, מחזות הזמר: "שיקגו", "עליסה בארץ הפלאות", "פיטר פן". טלוויזיה וקולנוע - "תאג'ד" YES, "מתים לרגע" HOT3, "אורי ואלה", מכללה לתקשורת בכרמיאל - סרטי סטודנטים. זכויות: מקום שני בתחרות ארצית למונולוג הקומי על שם "ספי ריבלין" בהנחיית משה קפטן 2015, מקום שני בתחרות המונולוג הקומי על שם שוש אביגיל 2015, מקום ראשון על שני מונולוגים דרמטיים ב"קרן אמריקה ישראל" 2016, מקום שלישי תחרות שירי מחזות זמר 2016, מקום שני תחרות שירי אהוד מנור 2016, זכיה במלגה בסדנת מחזות זמר ישראליים 2016.

עלאא דקה | הנסיך אמיר אל חנן/ עלי חייל המשמר וחברו של הנסיך

בוגר גודמן ביה"ס למשחק בנגב, מחזור ט'. תיאטרון באר-שבע: "עפיפונים", "אם נדע לאהוב", "בימינו לא יוצאים לדו-קרב". פסטיבל עכו: "החייל הרזה" (בבימוי טל ברנר (החייל הזוחל). קולנוע - מועמדות לפרס אופיר לשחקן המשנה הטוב ביותר לשנת 2017 על הסרט "בן דוד", "מעבר להרים ולגבעות" (בתפקיד: עימאד, בימוי: ערן קולירין), "שבעה ימים באנטבה". טלוויזיה - "המדרשה" (עונה שנייה), "תאג'ד" (עונה ראשונה-בתפקיד חושש), "הרוסים": תפקיד אורח, "בלתי הפיך": תפקיד אורח. זוכה מלגת קרן שרת בתחרות המונולוגים מטעם קרן התרבות של אפריקה ישראל.

יקיר אליהו וקנין | חביב יועץ המלוכה

בוגר "גודמן" ביה"ס למשחק בנגב לשנת 2014. בוגר "טכניקה" הסטודיו למשחק מול מצלמה 2015. תיאטרון באר-שבע: "פרח השכונות", "טייבלע והעד שלה". צוותא: "חדר 414" (בבימוי אגם מזרחי כחלק מפרויקט המחזאים). תיאטרון הסימטה: "הבר השן" (פסטיבל אביב ישראל). בימוי - "פוריה" (פסטיבל מרכז הבמה/תיאטרון תמונע), "שחמט" (הפקה עצמאית, ירושלים).

אורי זגורי | הרב מימון דודה של סוליקא

בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי". תיאטרון הספרייה: "מהגרים", "כוכב ללא שם", "ספסל". תיאטרון חיפה: "יתוש בראש", "אמנות המשחק", "אימפרו". תיאטרון הקאמרי: "ילדים רעים", "אמא קוראז", "המלביש". תיאטרון באר-שבע: "בית הקפה", "לא על זמירים", "קן הקוקייה", "רעש על לא כלום", "פרח השכונות", "גן הדובדבנים". קולנוע - "קרב פלשתינה". טלוויזיה - "שבתות וחגים". זוכה מלגות הבימה ע"ש שושנה דואר, לילך סגל.

עדי זורע | שמחה אימה של סוליקא

ילידת ת"א 1978. נשואה ואמא לשלושה ילדים. בוגרת ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי", מחזור מ"א. זוכת מלגות - זוהרה שאקוב, דיוויד מרסר, רפאל קלצ'קין, לולה שנצר, ג'ורגי ואל ובני-ברית. הצגות במסגרת הלימודים - "לטאה", "הסנדלרית המופלאה", "השושנה המקועקעת", "נשים בצמרת", "השחורים", "זעידת פסגה" ועוד. תיאטרון הספרייה: "משחקי פיג'מה", "סוויט ציריטי", "גיפסי", "תחת שמי פריז", "על ספה אדומה". הדרן הפקות - מיקה ב"מיקה שלי". תיאטרון באר-שבע: "פוטו בגדד", "ילד משלי". תיאטרון המדיטק חולון: שרה ב"שרה גיבורת נילי", "אליפים", "קרשינדו ואני", "שומבצל". תיאטרון עברי בשיתוף ארצי לנוער: "גטו". טלוויזיה וקולנוע - "פאפא", "בלו נטלי", "קהילת קדושים", "בי בחרת".

גיל כהן | הנסיך אמיר אל חנן/ עלי, חייל המשמר וחברו של אמיר

בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי" לשנת 2015. זוכה מלגות - אוהד (דדי) ניסים, נירה ושמואל רודנסקי, מצטייני "סנו", מלגה ע"ש דודו דותן, מרכז אלצ'יהר ר"ג. תיאטרון הבימה: "שייקספיר מאוהב". תיאטרון הקאמרי: "איבנוב", "אויב הציבור" (מועמד לשחקן המבטיח של השנה בתיאטרון 2016). תיאטרון הספרייה: "חתונה מושלמת", תיאטרון הארצי לילדים ולנוער: "מר זוטא ועץ התפוחים" (מר זוטא). פסטיבל תיאטרון ילדים הבימה: "מהומה בוונציה". הצגות במסגרת הלימודים - "מיקה שלי", "דון ז'ואן חוזר מהמלחמה", "החגיגה", "הבחורים בדלת ממול", "רוקדים בלונאסה", "קומדיה של טעויות" ועוד.

יגאל (גולסא) מזרחי | הרב רפאל נציג הקהילה ותפקידי להקה

בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי" לשנת 2000. זכה ב- 13 מלגות הצטיינות במסגרת לימודיו.

סולן ההרכב הבינלאומי - "Gulaza" - איתם יוצא לסיבובי הופעות בפסטיבלים ובבמות באירופה ובמזרח- ספרד, אוסטרליה, צ'כיה, סין, קוריאה, דנמרק, פולין, נורבגיה, שבדיה, גרמניה, סלובקיה, סרביה, ורומניה. בארץ - בפסטיבלים: מוסיקה מקודשת י-ם, צלילים בעיר העתיקה י-ם, פסטיבל הג'אז ת"א, פסטיבל ה-Sufi, פסטיבל אישה חולון, פסטיבל עם שפם יפו, פסטיבל החג של החגים חיפה ועוד. למד מוסיקה מזרחית בביה"ס למוסיקה שורשית באוניברסיטת "בר-אילן". הקים והנהיג קהילת פיוט במסגרת קהילות שרות - הלומדת פיוטים (מוסיקה ומדרש) ממגוון מסורות ישראל. השתתף במפעל פרויקט "פייטן נגן" של משרד החינוך והתרבות. שימש כסולן בהרכב האתנו-ג'אז "דבקה פנטזיה" - בין השאר הופיע עם ההרכב בפסטיבל העוד הבינלאומי בירושלים, בטקס הממלכתי להענקת פרס ישראל וב-TED. ייסד את "ensemble yaman" (אנסמבל יאמאן) - הרכב למוסיקה תימנית אלטרנטיבית איתם הופיע בפסטיבלים חשובים בארץ ובאירופה ושיתף פעולה עם אמנים כגון: קרולינה, שלמה בר, מארק אליהו, גילה בשארי ועוד. סולן של תזמורת סמפונט רעננה בפרויקטים וקונצרטים למוסיקה יהודית. במסגרת התיאטרון השתתף בהפקות רבות - תיאטרון הבימה: "כי בנו בחרת", "איש חסיד היה", "הנאהבים והנעמיים". תיאטרון הקאמרי: "כטוב בעיניכם", "הרב קמע". פסטיבל ישראל: "נמר בראש", "משורר בניו-יורק", משכן האופרה: "עלובי החיים". תיאטרון הספרייה: "יוסף וכתנת הפסים", "שיער", "אחים בדם", "צ'רטי המתוקה", בתיאטרון המסחרי: "מיקה שלי", פסטיבל עכו: "טלימכוס קליי" ועוד.

ענבל מילוא | מרים ותפקידי להקה

בוגרת "גודמן" ביה"ס למשחק בנגב לשנת 2017. הצגות במסגרת הלימודים - "אחים בדם", "הדרך לאי שם" (ערב שירי חגי'דאקיס), "בגדי המלך", "שעת הילדים", "הנסיכה והגמד". זוכת תחרות מונולוגים חברתיים 2017. ציין לשבח בתחרות שירה 2015.

אסתי אסרף | אימאן חברתה של סוליקא

בוגרת ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי" לשנת 2016. בוגרת טכניקה - משחק מול מצלמה" בניהולם של ניב רוז ואולי שטרנברג לשנת 2017. הצגות במסגרת הלימודים - "אחוזת הולו", "אסתר המלכה" (בתפקיד ראשי), "ילדי מלחמה", "הנשים של ג'ייק". רובי שירה - נשים שרות חווה אלברשטיין, שירי רחל, יפו פינת סלוניקי (יווני). מחזות זמר - "האסופית" (בימוי משה קפטן), "איי לייק מייק" (בימוי עידו רוזנברג). כתבה וביימה את הצגת הילדים - "מטיילים בעולם האגדות". זכיה בפרס בחג המחזמר בת- ים במחזמר "סוליקא" על התפקיד "אימאן". מורה למשחק בבתי ספר ברמת גן. בעלת עסק הפעלות ותיאטרון סיפור על שם- "אסתי אסרף הפקות".

תום חודרוב | שריף חייל המשמר ותפקידי להקה

בוגר תלמה ילון (2007) והסטודיו למשחק ע"ש ניסן נתיב ת"א (2014). במהלך לימודיו זכה במלגות הצטיינות מטעם קרן אמריקה-ישראל ואלי ליאון. בין ההצגות בהן השתתף - תיאטרון באר-שבע: "אם נדע לאהוב", עם התזמורת הפילהרמונית - "מעשה בשלושה אגוזים". תיאטרון האינקובטור: "בית מטבחיים 5". תיאטרון תמונע: "אני סזיפוס", "שלוש אחיות". פסטיבל עכו: "אופל-יה". חג המחזמר: "משיח נכשיו". תיאטרון הבית: "ארץ פוק", "הדייר היימוביץ". תיאטרון הקובייה: "הלב הנורמלי". צוותא: "המלך שאול". נחמני: "גאולה" אוניברסיטת תל אביב: "מוג'ו", "בית בובות". תיאטרון אורנה פורת: "אי המטמון". תיאטרון המדיטק חולון: "אמיל והבלשים". תיאטרון השעה: "קאי הילד מהארגז". תיאטרון הקיבוץ: "הנערים מרחוב פאל". תיאטרון ארצי לנוער: "חבר מכוכב אחר". זמר ויוצר, הוציא לאחרינה EP ראשון משיריו.

אליה לסרי | ראשל חברתה של סוליקא

בוגרת "גודמן" ביה"ס למשחק בנגב לשנת 2017 (סיימה בהצטיינות). תיאטרון בית ליסין: "הסודות", בימוי כפיר אזולאי. תיאטרון באר-שבע לילדים ונוער: "גשם שוטף", בימוי מאיה ניצן. הצגות במסגרת הלימודים: "הדרך לאי שם", "גשם שוטף", "שעת הילדים", "קצה הפותחן", "אחים בדם", בגדי המלך". זוכת מלגות - "כיוונים בשירה" תחרות קריאת שירה, "כיוונים בחברה" - תחרות מונולוגים חברתיים. זוכת מלגת הצטיינות בית ספרית.

ספיר מנור | ראשל, חברתה של סוליקא

בוגרת "גודמן" ביה"ס למשחק בנגב לשנת 2017. שחקנית ב"תיאטרון הפרינג" באר-שבע. בוגרת מגמת תיאטרון מקיף ו' לאמנויות באר-שבע. הצגות - פרויקט "נגב מחזמר" 2009, "היירספריי", בימוי אביב בן ישי ויואב מיכאלי, עיבודים אדי זיסמן. הצגות במסגרת הלימודים - "אחים בדם" מאת ווילי ראסל, בימוי רפי ניב, "שעת הילדים" מאת ליליאן הלמן, בימוי ליאור סורוקה, "בגדי המלך" מאת ניסים אלוני, בימוי יאיר שרמן. מלגות - זכייה בתחרות מונולוגים קומיים במסגרת הלימודים.

לירן מזרחי | פריד חייל המשמר ותפקידי להקה

בוגר "גודמן" ביה"ס למשחק בנגב לשנת 2017. הפקות תיאטרון - "מחשבות שאינן רוצות לישון", "גשם שוטף", "הנסיך המפונק". הצגות במסגרת הלימודים - "אחים בדם", "משחקי הפיגמה", "בגדי המלך", "הדרך לאי שם", "קצה הפותחן" (ניהול מוזיקלי), "דוניה רוסיטה הרווקה". זוכה תחרות מונולוגים חברתיים. זוכה פסטיבל קומדיאדה בינלאומי לליצנות פנטומימה.

אריק רינט | מחליף לתפקיד עלי ותפקידי להקה

בוגר הסטודיו לאמנויות מיסודו של יורם לוינשטיין לשנת 2017. בוגר האקדמיה למחזות זמר מיסודו של עידן ליפר. זוכה ארבע מלגות שונות מהסטודיו של יורם לוינשטיין ביניהן - מלגת שחקן מצטיין לשנת 2017. הצגות במסגרת הלימודים - "פאביאן", "של מי המיטה הזו", המחזמר "חנות קטנה ומטריפה" בתפקיד הצמח. התיאטרון המסחרי: "גריז". מדובב ומקריין.

"כפי שהוקלט מפי אישה מפאס בשנות השלושים של המאה העשרים: וכאנת עזיזתי ענדהא ואחד לפהאמא די דאך שי לעג'ב, ופהאמתהא מא כאנתשי די סנינהא "הייתה יקירתי נבונה, וחכמתה הייתה מפליאה ולא תאמה לשנות גילה."

מתוך "סוליקה הצדקת הרוגת המלכות", מאת ז'ולייט חסין, עמ' 319.

קרמל קנדל | מרסל ותפקידי להקה

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין לשנת 2014.
2016-2017 - לימודי שיטת "צ'אבק" בהנחיית שחר רוזן, אלון נוימן והמאסטריט איונה צ'אבק.
הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין באירוח תיאטרון גשר: "המחברת הגדולה", תיאטרון גשר: "קיץ במריאנבד", "תל חורף", "חוות החיות", "רודף הנפיפונים". תיאטרון גשר בשיתוף מוזיאון תל אביב: "אנדי וורהול". תיאטרון המדיטק חולון: "הידי בת ההרים", תיאטרון אורנה פורת: "אפקט הפרפר". תיאטרון השעה: "האסופית", "הדייג ודג הזהב" תיאטרון הסימטה: "תכלית המעשים".
זוכת שש מלגות שונות בסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין ומקום שני בתחרות אליפות האימפרוביזציה בצוותא.

יהב מרום | מרסל ותפקידי להקה

בוגרת הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין לשנת 2017.
תפקידים בהפקות הסטודיו - "ג'ונאם", "פרימדונה", מפוע מחווה ללהקות הצבאיות, "של מי המיטה הזאת?", "חנות קטנה ומטריפה".
זוכת תחרות ע"ש אהלה הלוי בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין.

אלעד סננס | מחמוד, עוזר ליועץ המלוכה ותפקידי להקה

בוגר בהצטיינות ביה"ס למשחק "ניסן נתיב" בת"א, מחזור נ"ב 2014-2017.
השתלמויות תיאטרון - ביה"ס "ג'וליארד" בארה"ב, אוניברסיטת תל-אביב.
זוכה מלגות - מלגת הצטיינות לימודים, "קרן יעל זוהר גילון לקידום שחקנים מצטיינים" לשנת 16/17, "קרן אוהלה לוי לקידום שחקנים מצטיינים" לשנת 16/17, "קרן שרת" לשנת 15/16, "תחרות המונולוגים הארצית על-שם ספי ריבלין ז"ל" לשנת 15/16, "תיאטרון קהילתי" על מעורבות בתיאטרון בקהילה לשנת 14/15.
הצגות במסגרת הלימודים - בתפקידים ראשיים - "כנר על הגג", "מעל הגיר הקווקזי", "חלום ליל קיץ - סיפורם של בעלי המלאכה", "הגברת הזאת מ'מקסים", "עיר אלקטרונית".
עשר שנות לימוד פיתוח-קול - דוקי עצמון, דלית כהנא, שיר ביטון, גלינה קנאון.
בוגר 5 יח' לימוד במגמת תיאטרון בהצטיינות ובמלגת קידום "נוער מצטיין באמנות" מטעם עיריית ראשלי"צ.
בוגר השתלמויות נתיבות של משחק מול מצלמה בבתי הספר "טכניקה" ו"אימפרו" והשתלמויות עם הבמאים רם נהרי, אילן מוסקוביץ, רם לוי והשחקן משה איבגי.
רקדן היפ-הופ ומחול מודרני כעשר שנים.

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית

יו"ר: פרופ' אייל שיינר | ריימונד אברג'יל | קרן אוזן | אורן אהרוני | אבי אטיאס | עו"ד דני אליגון | ד"ר אנגלרט מאיר פניני בדש | נעמי בלומנטל | ראובן בן סימון | משה גולדפרב | דניאלה גז | אשר גרינבאום | ד"ר אהוד דוידסון | פרופ' צבי הכהן | אפרת זיו-אספס | עפרה חן | אהרון ידליון | דוד יוסוב | סימה כחלון | גילה לוי | עופר ליפשיץ | עליזה מנור | פרופ' גזר'ג מרקוביץ | עו"ד מאיר סהר | אריה קליינמך | אמיר רחנבליט | יוסי רייך | גלית שביט | יצחק שתיל

מנהלת מחלקת חינוכית וקשרי קהילה הילה פז | מחלקת חינוכית עדן גבע, עפר פרימן | רכות מצוינות בתיאטרון גפן אלחיאני | אוצרת שותפה אולם 3 נציגת יחסים בינלאומיים נופר ברקול | מנהלת כספים כנרת סברי, רו"ח הנהלת חשבונות אנה ברץ | חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה | מנהלת לשכת הנהלה תקוה סקוי | מנהלת אדמיניסטרטיבית ועוזרת אישית למנכ"ל דנה קוניו, עניה פיינמן (מ"מ) | עוזרת אישית למנהל האמנותי ליבי בן סימון, ליאור ישר (מ"מ) | אחראית מלבישות לריטה מיגירוב | מלבישות יהודית אלקיים, עינת סמואל, שנית ביטון, אביביט עמר מעצבת ומנהלת מחלקת איפור ופאות מרינה נודל | מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי | מחלקת תלבושות ואביזרים עירית נתיב | צוות במה יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר | מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם | מח' סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומונובסקי, אייל פיש, ניר רובין | תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך | מנהל ומעצב תאורה שמואל מור | מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין | מנהל טכני ומנהל מחלקת סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר | מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני | יועץ אמנותי עידו ריקלין | מנהל אמנותי רפי ניב | מנכ"ל אורן אהרוני

ממונה בטיחות יעקב הכהן | ייעוץ משפטי רמה לשם, עו"ד אהוד ערב, עו"ד | משרד רו"ח חדד ושות', רו"ח מבקר פנים אלברט פרץ, רו"ח | רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון | מנהל שיווק ומכירות ירון משלי | מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר | נציגות מכירה ורד דהן, שרה דוויט, כלנית זרו, קארין חבאז, אירית יהודה, כרמל לוטן, יהלומית פינגל, נטלי רפאילוב, אירית סולומון | אחראית משמרת חגית שלי | שירות לקוחות רותם אבוקסיס, אילנה בגונב, ליאור ביטון, טל כהן, גלינה ליצוס, אלנרה מילקוב, מור פרץ | רכות בקרת מנויים יפעת חלילי | מנהלת פרויקטים שיווקיים מזל אבר | מנהלת מכירות אזור דרום | אושרה דגן מנהלת מכירות חוץ | רונית קריספין | דוברות יחסי ציבור איטל תקשורת | מנהלת פרסום והפקות אירועים שני אמור | רכז שיווק בני-מדיה מיכאל קושניר

חברי אגודת ידידים לשנת 2017/18

(לפי סדר הא"ב)

מייסדים

אלתר אמטון ועדנה
לוצאטו את לוצאטו בע"מ
לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול-
Federation CJA
מתן שירותי בריאות בע"מ

ידידים

אביסרור ג'ורג'ט וואלי - אביסרור משה ובני
אביסרור גלית וג'קי- אביסרור משה ובני
אביסרור מורן ויורם- אביסרור משה ובני
אבקסיס משה משרד עורכי דין
עו"ד אבקסיס נסים ורינה
איתני רונית ואלדד
אליה רחל ומקס
אלימלך כוכי ומאיר
אניסמן רחל ואבני חיה
אספיס-זיו אפרת ורועי - שבלול הפקות
ביטון איתן - ORMEDIA
בליסטרע שוש וגיל
בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
בן ישי רחל ויוסי - חברת ש.ב.ה שיטות בניה
בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים
בן שמואל יצחק
בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
ברקאי פנינה ודניאל
ד"ר ברנר הלל ודורה
גו דניאלה ויוסי
גרינבאום אירית ואשר
דגורנו חושן ושלומי
ד"ר אורי חבושה, רכז התקשרויות - אדמה מכתשים
חמו שי ועל - חמו שי עבודות בניה בע"מ
ד"ר טהר הילה
כחלון סימה ויעקב
ליפשיץ איריס ועופר
לוי רחל, קשרי קהילה - אדמה מכתשים
גלית רופי לנקרי
מיטלד אורית ואורי
מייסלוס מקס ורוסיטה
מסלם לינדה וראובן
מרש עליזה ורמי
נב מינרלים בע"מ
נוראל חזי ורחל
נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
ד"ר יעל סנה ודרורה בני
סדן דגנית ויורם
סופרו מירב ויובל
סמרגה אמליה וציון
ע.ע מנור, שיווק וניהול בע"מ
פרחי שוקולד - צמיג ליבוביץ
ד"ר חיים ואורנה פרלוק
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
קבוצת י.ש אחים יעקובי YSB
ריביצקי גרגורי
שדה טל
שוורץ יוסי
שופן יהודית
שורק יפה ויגאל
שקד חדווה וארז
פרופ' דורית ואלון תבור
תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים

אדמה מכתשים
Adelis Fondation/Adelis Foundation

שחקני התיאטרון לעונה 2017-2018

(לפי סדר הא"ב)

אביטל איצ'ו
אבני תום
אדרי אור
איתן יעל
אלוש רעות
אסף רועי
אסרף אסתי
אפשטיין עמית
ביטרמן רון
בן-דוד אודי
ברובינסקי ירון
גדני שירי
גולן שירי
גורן ליאת
דוברוביץקי אנה
דנון ענבר
דקה עלאא*
הגואל אוולין
הרוש אלירן*
הררי אביגיל
וינברג מיכל
וקנין יקיר*
זגורי אורי
זוהר עופר
זורע עדי
חגי תום
חודרוב תום
טובלי אורלי
כהן אורן*
כהן גיל
ליון תמר*
לסרי אליה*
מאירסון אורה
מידן זוהר*
מזרחי יגאל
מזרחי לירן*
מילוא ענבל*
מלאכי תמר*
מנור ספיר*
מנקי ניר
מרום יהב
נאה שרון*
סנסט אלעד
סעדיאן יואב
עדני אדוה
פרומוביץ נעמי
פרץ ניר
צ'רי בן*
צ'רצ'י יונתן

* בוגרי גודמן
ביה"ס למשחק בנגב

נגנים

מאור סבג - פסנתר וניצוח תזמורת | גיל גולדין - קונטרבס וגיטרת בס | איתמר בן יקיר - חצוצרה קארין מרקוביץ' - צ'לו | דניאל תנחלסון - ויולה | ליאה רייכלין/אדי רזניק - כינור תומר עמיקם - קלרינט וקלרינט בס | נדב חוגל - תופים וכלי הקשה | ישי בן אדר - קאנון, דרבוקה, דאף

להצגה "סוליקא"

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבני | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה איציק קריספין מנהל במה מוטי ברהום מנהל במה וצוגים אלי יוספי | עוזרת במאי נופר ברקול | תפעול תאורה שמואל מור, אלירן צדיק | עיצוב סאונד ניר נוה תפעול סאונד אנדריי לומונובסקי, אייל פיש, ניר רובין | רקוויזיטור אריה לוצטו | מלבישות יהודית אלקיים, שנית ביטון פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים גילי כוכבי, עירית נתיב | בניית תפאורה דודי בית מלאכה כובעים יהודית אהרון והגר אוחיון | אסיסטנטית מעצבת תלבושות חנה קיימוביץ | תופרות אירנה פלחוב ולנה סטרברב הדרכה קולית מקהלה אלקסנדר פיש | הדרכה קולית רעות אלוש לימור עובד | תרגום שיר המימונה ושיר הכובסות למרוקאית: דוד אוחיון | עריכת תוכן לתכניה נופר ברקול | עריכת תכניה שני אמור

עיצוב תכניה סטודיו יוכי לנג | צילום תכניה מעיין קאופמן | עיצוב שער פרופגנדה

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע, טל: 08-6266444

שד' יצחק רגר 41 באר-שבע

חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

תיאטרון באר-שבע נתמך על ידי עיריית באר-שבע ומשרד התרבות והספורט

שותפים

הרשות לפיתוח הנגב
משרד התרבות והספורט
מחלקת תוכן ופיתוח

Play inspired by the true story of Solika Hajuel

by **Maor Sabag and Tair Sibony**

Director **Rafi Niv**

Composer and Musical Supervisor **Maor Sabag**

Lyricsist **Tair Sibony**

Dialogues and Dramaturgy **Shahar Pinkas**

Stage Design **Ruth Miller**

Lighting Design **Amir Castro**

Costume Design **Judith Aharon**

Choreography **Tula Damari**

Orchastrations **Matan Yona**

Sound Design **Nir Rave Biderman**

The cast

Reut Cami Alush	Solika
Esti Asraf	Iman, a close friend of Solika
Ala Dakka	Prince Amir al Hanan, the heir to the throne of Morocco/ Ali, a soldier of the royal guard, a close friend of Amir
Yakir Eliahu Vaknin	Habib the royal consultant
Uri Zaguri	Rabbi Mimon, Uncle of Solika
Adi Zorea	Simha, mother of Solika
Tom Chodorov	Sharif, a soldier of the royal guard and ensemble characters
Gil Cohen	Prince Amir al Hanan, the heir to the throne of Morocco/ Ali, a soldier of the royal guard, a close friend of Amir
Eliya Lasri	Rachell, a close friend of Solika
Igal Gulaza Mizrahi	Rabbi Raphael, the representative of the Jewish community of Tangier and ensemble characters
Liran Mizrahi	Farid, a soldier of the royal guard and ensemble characters
Yahav Marom	Marcel and ensemble characters
Inbal Milo	Miriam and ensemble characters
Sapir Manor	Rachell, a close friend of Solika
Elad Sananes	Mahmoud, an assistant to the royal consultant and ensemble characters
Nasrin Kadri	Hura, a close friend of Simha and the family, mother of Iman
Carmel Kandel	Marcel and ensemble characters
Arik Rint	Ali, a soldier of the royal guard, a close friend of Amir

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel

Tel: 972-8-6266444

www.b7t.co.il

Maor Sabag	Piano and Orchestra Conductor
Gil Goldin	Contrabass and Bass Guitar
Itamar ben Yakir	Trumpet
Karin Markovich	Cello
Daniel Tanchelson	Viola
Lia Raikhlin	Violin
Eddie Reznik	Violin
Tomer Amikam	Clarinet and Bass Clarinet
Nadav Rogel	Drums and Percussion
Yishay ben Adar	Qanun, Darbuka, Daff